

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcov: **1/ Ľ. P.**, bytom J. L., **2/ M. P.**, bytom J. L., obaja zastúpení advokátom JUDr. G. L., Advokátska kancelária N., M., proti žalovanému: **K.S.Ú. v B.**, N. Ľ., B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 14. mája 2007, č. k. KSU BB-2007-499/867-1:OŠSS, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S 153/2007-72 zo dňa 19. septembra 2007 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S 153/2007-72 zo dňa 19. septembra 2007 **potvrdzuje**.

Žalobcom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania rozhodnutia žalovaného, uvedeného v záhlaví tohto rozsudku, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Obce J. L. č. k. 191/2006 zo dňa 16.2.2006 a odvolanie žalobcov zamietol. Žalobcom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a konania mu predchádzajúceho dospel k názoru, že žaloba nie je dôvodná. Konštatoval, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom a jeho vydaním nedošlo k ukráteniu na právach žalobcov.

Podľa názoru krajského súdu žalovaný ako odvolací správny orgán sa v rozhodnutí dôsledne vysporiadal so všetkými námietkami odvolateľov. Konštatoval, že žalobcovia vytýkali nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa len v odvolaní proti tomuto rozhodnutiu, keď poukazovali na to, že nie je prípustné, aby konanie začaté podľa § 88 ods. 1 písm. c/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len Stavebný zákon) o odstránení stavu skončilo podľa § 88 ods. 1 písm. b/ dodatočným povolením stavby a povolením užívania stavby; uvedenú nezákonnosť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu už v samotnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného nevytýkali; žalobcovia v žalobe popisovali postup správnych orgánov, ako aj ďalších orgánov, ktoré riešili ich sťažnosti, poukazujúc na prekážku vo výhľade, ako aj v oslnení a osvetlení a na zníženú hodnotu ich rodinného domu. Krajský súd poukázal na to, že súd preskúmava zákonnosť rozhodnutí v rozsahu vymedzenom žalobou, nie je povinný pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu hľadať dôvody nezákonnosti, keďže túto povinnosť majú žalobcovia a aj to len v rozsahu stanovenom v § 250h ods. 1 O. s. p. Aj podľa názoru krajského súdu z vykonaného dokazovania a to zo záverov znaleckých posudkov RNDr. I. P. a Ing. Š. S., znalca z odboru stavebníctva vyplýva, že prístavba zádveria k rodinnému domu stavebníkov neohrozuje život a životné prostredie, odstup a vzdialenosť nemá vplyv vzhľadom na oslnenie rodinného domu č. 32 - žalobcov, prístavba neovplyvnila pohodu bývania v tomto dome a vybudovaním zádveria sa vylepšila pohoda bývania v rodinnom dome č. 31 - stavebníkov. Postup žalovaného v zmysle § 88 ods. 1 písm. c/ Stavebného zákona nepovažoval v rozpore so zákonom. Po preskúmaní veci a postupu správnych orgánov dospel k záveru, že rozhodnutia správnych orgánov nie sú v rozpore so zákonom, a preto žalobu žalobcov zamietol.

Rozhodovanie o náhrade trov konania odôvodnil v zmysle ust. § 250k ods. 1 O. s. p., žalobcom pre neúspech v konaní nepriznal právo na ich náhradu.

Proti uvedenému rozsudku sa v zákonnej lehote odvolali žalobcovia, žiadajúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu, t.j. rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietali, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bol vydaný v rozpore so skutočným a právnym stavom veci. Uviedli, že žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím a postupom sa dopustil porušenia ustanovení Správneho poriadku a to najmä - § 3 ods. 2, 3, 4, 5, § 4 ods. 2, § 14 ods. 1, § 32 ods. 1 § 33 ods. 1, 2. Poukázali na to, že súd prvého stupňa bol povinný skúmať nezákonnosť postupu správnych orgánov v danej veci komplexne, t. j. od prvopočiatku – od apríla 2004 až do konca. Vytýkali súdu prvého stupňa, že však bezdôvodne začal celý prípad posudzovať a hodnotiť len od vydania rozhodnutia žalovaného resp. prvostupňového správneho orgánu. Nesúhlasili s tvrdením súdu prvého stupňa, že žalobcovia v žalobe neuviedli dôvody nezákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, konštatujúc, že jeho povinnosťou bolo vec prejednať a rozhodnúť na základe riadne zisteného skutkového a právneho stavu danej veci, čo sa nestalo. Štúdiu oslnenia a osvetlenia vypracovanú RNDr. P. považovali za nedostatočnú, keďže nezohľadňovala vplyv zrealizovanej nadstavby vysokej cca 3m na dome č. 29 z južnej strany. Nesúhlasili ani s vyhodnotením tohto dôkazu žalovaným, pretože treba považovať za nesprávne, keď už súčasný stav je nevyhovujúci, ani budúci stav, t.j. s už riešenou prístavbou, nemôže ešte horšie ovplyvniť pohodu bývania, ako je to v prípade žalobcov. Namietali nesprávnosť

aj znaleckého posudku Ing. S., pretože posudzoval vzdialenosť rodinných domov stavebníka a žalobcov v rozpore s § 6 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. Súčasne uviedli, že pristavené zádverie sťažuje a s bremenami a povozom ani neumožňuje vstup vlastníkovi druhej polovice domu do záhrady, ani do pivnice bez použitia pozemku žalobcov, čím sú poškodené ich práva a právom chránené záujmy, ktorú skutočnosť správne orgány oboch stupňov nerešpektovali. Namietali, že nemali možnosť skontaktovať sa so stavebným úradom objednanými znalcami a predniesť im svoje stanovisko. Ďalej nesúhlasili s názorom súdu prvého stupňa, že stavba stavebníkov bola začatá legálne, pretože v danom prípade sa nejednalo o drobnú stavbu, podliehajúcu len ohláseniu, ale bolo pred jej začatím potrebné stavebné povolenie, čo stavebníci nemali a toto sa snažili získať až v priebehu ďalšieho času. Dodatočné stavebné povolenie stavebníkov na základe napadnutých rozhodnutí stavebných úradov oboch stupňov považovali v rozpore s verejným záujmom, pretože zasahovalo do oprávnených a zákonom chránených záujmov žalobcov. Poukázali na to, že podľa Ústavy a platných právnych predpisov Slovenskej republiky nikto nemôže na úkor druhého mať práva, ktoré poškodzujú práva druhých osôb, čo v danom prípade je spôsobené napadnutým rozhodnutím žalovaného voči žalobcom v 1. a 2. rade.

Žalovaný sa na odvolanie žalobcov nevyjadril, odvolací návrh Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c v spojení s §§ 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 88 ods. 1 Stavebného zákona stavebný úrad nariadi vlastníkovi stavby odstránenie

- a) závadnej stavby ohrozujúcej život alebo zdravie osôb, pokiaľ ju nemožno hospodárne opraviť,
- b) stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásiť; odstránenie stavby sa nenariadi iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom,**
- c) stavby, na ktorú bolo zrušené stavebné povolenie (§ 102 ods. 3),
- d) dočasnej stavby, pri ktorej uplynul určený čas jej trvania alebo pominul účel, na ktorý bola zriadená.

Podľa § 88a ods. 1, 4, 7 Stavebného zákona **ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými**

záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

V rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby alebo nariadi úpravy už realizovanej stavby.

Na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66.

Podľa § 66 Stavebného zákona **v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu,** prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie. Záväznými podmienkami uskutočňovania stavby sa zabezpečí, prípadne určí ochrana verejných záujmov, predovšetkým zdravia ľudí a životného prostredia, dodržanie príslušných technických predpisov, prístup a užívanie stavby osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, lehotu na dokončenie stavby, plnenie požiadaviek uplatnených v záväzných stanoviskách podľa § 140b dotknutými orgánmi, ak nie sú určené správnymi rozhodnutiami, prípadne požiadavky vlastníkov sietí a zariadení verejného dopravného technického vybavenia na napojenie na tieto siete, stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba, ak sa stavba uskutočňuje svojpomocou, použitie vhodných stavebných výrobkov, povinnosť oznámiť začatie stavby. V záväzných podmienkach uskutočňovania stavby sa podľa potreby ďalej určí: predloženie podrobnejšej dokumentácie ešte pred začatím stavby, ktorá je potrebná na kontrolu dodržania podmienok určených na vyhotovenie stavby, oznámenie určitého štádia stavby na účel výkonu štátneho stavebného dohľadu, predloženie dokladov, odborných expertíz, meraní a posudkov, podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie, odvádzanie povrchových vôd, úpravy okolia stavby a podmienok ochrany zelene, prípadne jej premiestnenia, vymedzenie nevyhnutného rozsahu plôch pozemkov, ktoré budú tvoriť súčasť staveniska, podrobnosti pre opatrenia na susednom pozemku alebo na stavbe podľa § 135, spodrobnenie statických výpočtov na vyhotovenie stavby, oznámenie mena (názvu) a adresy (sídla) zhotoviteľa stavby, ak bude určený vo výberovom konaní [§ 62 ods. 1, písm. d)], úľavy na vytýčenie stavby (§ 75a ods. 1), požiadavky na označenie stavby na stavenisku.

V zmysle § 140 Stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní (Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov – ďalej len Správny poriadok).

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods. 1, 2, 4 Správneho poriadku).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 Správneho poriadku).

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v konaní postupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci zistili skutočný stav, a preto ich právne závery boli správne. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď žalobu podľa § 250j ods. 1 O. s. p. zamietol.

Z administratívneho správneho spisu vyplýva, že Obec J. L. vydala po predchádzajúcom konaní o odstránenie stavby dňa 16.2.2006 č. k. 191/2006 rozhodnutie, ktorým dodatočne povolila stavbu „Prístavba zádveria k rodinnému domu „č. súp. 31 na pozemku parc. č. X. kat. úz. J. L. stavebníkom B. B. a manželke M. bytom J. L. č. 31.

Proti uvedenému rozhodnutiu stavebného úradu podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia, žiadajúc ho zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Žalovaný preskúmaným rozhodnutím zo dňa 14.5.2007 č. KSU BB-2007-499/867-1:OŠSS podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalovaný po preskúmaní rozhodnutia stavebného úradu dospel k záveru, že hodnotenia posudkov vypracovaných RNDr. I. P. a Ing. S. v danej veci preukazujú možnosť ponechania stavby bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom negatívne zasahovala do vlastníckych práv týchto účastníkov konania, ako aj do pohody ich bývania. Konštatoval, že stavebný úrad rozhodol o dodatočnom povolení predmetnej stavby s tým, že sa vo vydanom rozhodnutí vysporiadal so všetkými náležitosťami vyplývajúcimi z dotknutých ustanovení Stavebného zákona. Poukázal na to, že pokiaľ odvolatelia – žalobcovia v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu namietali predovšetkým tú skutočnosť, že stavebný úrad nerešpektoval závery rozhodnutia K. S. Ú. v B. č. 2006-88/114-1:OŠSS Ja zo dňa 31.1.2006 v otázke povinnosti nariadiť stavbu odstrániť, stavebný úrad viedol nové konanie vo veci tak,

ako mu to zákon umožňuje, pričom sa vo veci zmenili podklady pre rozhodnutie, boli tiež odstránené procesné nedostatky, pre ktoré bolo prvšie rozhodnutie v odvolacom konaní zrušené, ako aj výklad ustanovenia § 6 ods. 5 a 7 vyhl. č. 532/2002 Z. z. bol náležite zdôvodnený na konkrétny prípad. Odvolanie žalobcov zamietol, považujúc ho za neopodstatnené a nekonkretizované v podaných námietkach veci samotnej a vydané rozhodnutie prvostupňového stavebného úradu potvrdil.

Žalobcovia žalobou podanou na krajskom súde proti žalovanému žiadali rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V čom konkrétne videli porušenie postupu konajúcich správnych orgánov, ktoré malo a má za následok podľa ich názoru nesprávne rozhodnutie veci, uviedli popisom skutkového stavu veci od apríla 2004, kedy stavebníci B. a M. začali vybavovať prístavbu do rozhodnutia žalovaného a odpovede príslušných štátnych orgánov na ich sťažnosti.

Otázky, týkajúce sa zásahu budúcej stavby do vlastníckych práv fyzických alebo právnických osôb k pozemkom alebo stavbám, bezprostredne susediacich s touto stavbou stavebný úrad skúma v štádiu celého stavebného konania. Predpokladom začatia stavebného konania podľa § 88a Stavebného zákona je zistenie stavebným úradom, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, pričom stavebný úrad začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania a osobitnými predpismi. S konaním o dodatočnom povolení stavby, ktorá je už dokončená, môže stavebný úrad spojiť kolaudačné konanie. Na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66 upravujúce stavebné konanie o vydaní stavebného povolenia. Stavebný úrad v tomto konaní môže nariadiť odstránenie stavby za splnenia zákonných podmienok ustanovených v §§ 88a ods. 6, ak stavebník nepredloží žiadosť o dodatočné povolenie stavby a nesplní podmienky rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby. Ďalšie zákonné podmienky za splnenia, ktorých môže stavebný úrad nariadiť odstránenie stavby ustanovuje právna norma § 88 Stavebného zákona. Zákonodarca v právnej norme § 88 ods. 1 písm. b/ prejavil vôľu chrániť stavebníka, ktorý postavil stavbu bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásiť tak, že stavebný úrad nenariadi odstránenie tejto stavby iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom. Splnenie podmienky súladu stavby s verejným záujmom stavebný úrad skúma v súlade s právnymi normami ustanovujúcimi konanie o dodatočnom stavebnom povolení (§ 88a Stavebného zákona) a v spojení s konaním o stavebné povolenie (§§ 58 až 66 Stavebného zákona).

Postup stavebného úradu prvého stupňa v danej veci bol v súlade s uvedenými právnymi normami keď, potom ako bolo zrušené oznámenie Obce J. L. č. 6/2004 z 3.6.2004, že nemá námietky proti ohlásenej drobnej stavbe – prístavbe verandy na pozemku parc. č. X./1, rozhodnutím obce č. 108/2004 zo dňa 20.8.2004 na podklade podaného protestu Okresného prokurátora v Žiari nad Hronom, uskutočnil konanie o dodatočnej legalizácii uvedenej stavby, pretože mu to vyplývalo z úradnej povinnosti podľa § 88a ods. 1 Stavebného zákona. Stavebný úrad správne skúmal vplyv tejto stavby, či je v súlade verejnými záujmami a či jej účinky a jej

užívanie môžu negatívne vplyvať na zdravie ľudí a na životné prostredie. Svoje skutkové zistenia a právne závery uviedol v rozhodnutí zo dňa 16.2.2006. Správny bol postup žalovaného pokiaľ toto rozhodnutie napadnuté odvolaním žalobcov ako vecne správne potvrdil preskúmaným rozhodnutím.

Súd prvého stupňa správne posudzoval žalobu žalobcov podľa jej obsahu v zmysle § 246c O. s. p. v spojení § 41 ods. 2 a správne zamerlal svoju pozornosť pri preskúmaní rozhodnutia žalovaného správneho orgánu na otázky oslnenia, osvetlenia a zníženia hodnoty domu, ktoré námietky vyplývali z obsahu žaloby.

Nebolo možné prihliadnuť na námietku žalobcov uvedenú v odvolaní proti rozsudku prvostupňového súdu, že jeho povinnosťou bolo vec prejednať a rozhodnúť na základe riadne zisteného skutkového a právneho stavu danej veci a jeho tvrdenie, že súd nie je povinný pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu hľadať dôvody nezákonnosti, je hrubým porušením procesno – právnych ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pretože súd prvého stupňa pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu náležite postupoval podľa §§ 247 a nasl. O. s. p.

Podľa § 249 ods. 1, 2 O.s.p. konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou. Žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Podľa § 250h ods. 1 O.s.p. až do rozhodnutia súdu môže žalobca rozsah napadnutia správneho rozhodnutia obmedziť; rozšíriť ho môže len v lehote podľa § 250b.

Súd prvého stupňa správne postupoval v súlade s citovanými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku a preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu námietok uplatnených v žalobe zo dňa 20.7.2007 (otázky oslnenia, osvetlenia a zníženia hodnoty domu) a na ďalšie námietky uplatnené v priebehu preskúmacieho konania neprihliadol.

V zmysle citovaných právnych noriem odvolací súd taktiež nemohol prihliadnuť na tvrdené porušenia zákonnosti rozhodnutiami a postupov správnych orgánov v danej veci žalobcami v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa.

Pokiaľ žalobcovia v odvolaní namietali správnosť posudkov vypracovaných RNDr. P. a Ing. S., odvolací súd ich považoval za neodôvodnené, pretože predmetná stavba je súčasťou rodinného domu č. 32 - stavebníkov a preto povinnosťou RNDr. P. bolo skúmať vplyv osvetlenia a oslnenia predmetnej stavby na rodinný dom č. 31 - žalobcov, z ktorých dôvodov pre takéto posúdenie skúmanie vplyvu stavby rodinného domu č. 29 tak, ako to žiadali v odvolaní žalobcovia, bolo právne bezvýznamné. Skúmanie vplyvu predmetnej stavby na rodinný dom žalobcov Ing. S. bol taktiež správny a to aj vzhľadom na posudzovanie vzdialeností susediacich stavieb rodinných domov v zmysle § 6 ods. 7 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. Z hodnotenia záverov znaleckých posudkov vypracovaných v správnom konaní aj podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že predmetná stavba je v súlade s verejným záujmom, jej

účinky a užívanie neohrozuje zdravie ľudí ani životné prostredie, neznižuje hodnotu domu žalobcov, ani ich hodnotu bývania a súčasne zlepšila pohodu bývania stavebníkov. Z týchto dôvodov neobstojí ani námietka žalobcov domáhajúcich sa ochrany poukazom na Ústavu Slovenskej republiky.

Z uvedených dôvodov teda vyplýva, že súd prvého stupňa v rozsahu žaloby správne preskúmal zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného v danej veci, nebolo jeho povinnosťou v rámci tohto preskúmvacieho konania preskúmať aj postup prvostupňového stavebného konania týkajúceho sa ohlásenia drobnej stavby stavebníkmi zo dňa 29.4.2004, pretože toto konanie bolo právoplatne ukončené rozhodnutím stavebného úradu zo dňa 20.8.2004. Účinky tohto konania majú za následok len taký, že predmetnú stavbu nemožno považovať za „čiernu“ nelegálnu stavbu, pretože stavebníci začali s jej výstavbou na základe oznámenia obce č. 6/2004 zo dňa 3.6.2006, že nemá námietky proti ohlásenej stavbe, ktoré však bolo na podklade protestu prokurátora zrušené.

Vzhľadom na uvedené, pokiaľ krajský súd žalobu zamietol z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie stavebného úradu Obce J. L. a odvolanie zamietol, je skutkovo a právne správne, podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 4 O. s. p. v spojení s § 219 potvrdil.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval podľa § 224 ods. 1 O. s. p v spojení s § 246c a s § 250k ods. 1, žalobcom náhradu trov tohto konania nepriznal pre ich neúspech v konaní.

POUČENIE: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 22. júla 2008

**JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová